

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

39 Professionem emittendi tempus post annum novitiatus ex legitima
causa à superioribus cognita potest prorogari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

³⁵
tempus nō Episcopus ignoret, tenetur,³⁸
Præfecta Monasterii eum ante mensem
certiorē facere; Quid si præfecta cer-
tiorē Episcopū non fecerit, quādiū
Episcopo videbitur ab officio est suspen-
sa. Con. Trid. in d. cap. 17. de regul. &
mon. sess. 25.

³⁶
Ad professionem tam vitorum, quam
mulierum ante decimum sextum annum
expletum emittendam nemo admitti po-
test. Concilium Tridentinum, cap. 15.
eod. tit. de regul. & mon. nec, qui minori
temporis spatio, quād per annum post su-
ceptum habitum in probatione steterit,
ad professionem est admittendus, cap. 17.
quest. 2. & Conc. Tridentin. eod. cap. 15.
Professio autem antea facta, nulla est,
nullamque inducit obligationem ad
alicuius regulæ, vel religionis, aut ordinis
observationem seu ad alios quoscunque
effectus, d. cap. non solum, §. quid si forte
& Coneil. Tridentin. eod. cap. 15. in fin. de
regul. & monial.

³⁷
Inter milites & S. Joannis Hierosolymi-
tani extra conventum religionis degentes
est locus tacitæ professioni, ut fuit in sacra
congregatione decisum super d. cap. 15. §.
an sit locus. Et in habitus susceptione
milites Hierosolymitani ex tenore suorum
statutorum emittunt professionem, quæ
tamen per habitus delationem extra con-
ventum præluminur postea post annum
tacitè ratificata, ut in d. §. *an sit locus*, &
§. *an in militibus*, in eisdem decis. super eod.
cap. 15. nec, qui ex voto religionem in-
greditur, potest in ea validè ante decimum
sexum annum expletum, vel intra annum
probationis professionem emittere, ut in
decis. super cap. 16. §. *anis*, de regul. ead.
sess. 25.

Nec ulla & renunciatio, aut obligatio
antea etiam cum juramento facta, etiam in
favorem eujusunque causæ piz, valeat,
nisi cum licentia Episcopi, sive ejus Vicarii
sit intra duos menses proximos ante pro-
fessionem, quæ non intelligitur effectum
suum sortiri, nisi secuta professione. Conc.
Trid. eod. cap. 16. de reg. in princip. Quod
decretum non habet locum in donationi-
bus, & renunciationibus factis ante ingre-
sum Monasterii, & habitus susceptionem;
sed si quis donaverit in ipso ingressu non
valet, ut in decis. super eod. cap. facta, §.
nulla quoque, prout, nec valet Episcopili-
centia omissa, & professione secuta, ut
eisdem decis. §. cum licentia.

Nec requiritur, quid renuncians, tem-
pore renunciationis compleverit deci-
mum sextum annum, ut renunciatio sit
valida, dummodò sit facta cum licentia
Episcopi, seu Vicarii, juxta dictum cap. 16.
intra duos menses proximos ante profes-
sionem. & idem, si renuncians esset tacitè
professus, licet renunciasset duobus men-
sibus ante professionem expressam, ut in
dictis decis. §. ac non alias, & §. & nullius
effectus, finito autem tempore novitiatus,
superiores novitios, quos habiles inven-
rint ad profitendum, admittere, aut è
monasterio eos ejicere debent, ut eod. c.
16. §. finito tempore, & facit cap. cùm cau-
sam, in fine de elect.

Renunciatio verò facta cum licentia
Episcopi, sive ejus Vicarii intra duos menses
proximos tempore, quo professio legiti-
time emitti potuisset, non est invalida, eo
quod ipsa actualis professio per aliquot
menses ulterius dilata fuerit, quia & tem-
pus emittendi professionem post tempus
novitiatus ex legitima causa à superioribus
cognita

cognita potest prorogari, ut in d. decis.
super c. 16. §. renunciatio facta.

40 Ante professionem † excepto vietu, & vestitu novitii, vel novitiae illius temporis, quo in probatione sunt, quocunque praetextu à parentibus, vel propinquis, aut curatoribus ejus Monasterio aliquid ex bonis ejusdē tribui non potest, nec hac occasione discedere nequeat, quod totam, vel maiorem partem substantię suæ Monasterium possideat, & si discesserit id facile recuperare non possit. Ideò sub anathematis poena dantibus, & recipientibus, id est prohibitum. Et ut abeuntibus ante professionem omnia restituantur, quæ sua erant, Episcopus etiam per censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, restituere recusantes compellere debet, ut eodem. cap. 16. post med. §. sed neque de regul. & mon. & dicta anathematis poena non incurritur ipso facto, nec absolutio est Papæ reservata, ut fuit à sacra congregazione decisum super eod. cap. in eisdem decis. §. sub anathematis.

41 Professione † facta, nemini regularium, tam virorum, quam mulierum licet bona immobilia, vel mobilia cuiuscunq; qualitatis fuerint, etiam quovis modo ab eis quæsita, tanquam propria, aut etiam nomine conventus possidere, vel tenere, sed statim ea Superiori sunt tradenda, conveniue incorporanda. Cone. Trident. in cap. 2. de regu. Moniales verò quicquid singulæ quoquo titulo acquisierint, totum rectâ ad Abbatissæ manus deferri oportet, etiam quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur, etiam quod Monasterium esset pauperium. Abbatissa tamen in primis ex hujusmodi acquisitionibus sub arbitrio necessitatibus illius Monialis, cujus opera,

vel contemplatione fuerint parta subvenire poterit; & quod reliquum erit, in communem usum totius Monasterii convertere debet, & curare, ut vietus monialium quotidianus sit communis, & in coctura, & in usu. Congreg. Concil. super eod. c. 2. in decis. sub titul. Toleran. & in §. incorporentur.

Prætendens autem per † vim, & metum ingressum fuisse religionem, aut ante ætatem debitam emisisse professionem, vel quid simile, si velit quacunque de causa habitum dimittere, aut etiam cum habitu discedere sine licentia superiorum, non est audiendus, nisi intra quinquennum tantum à die prof. sionis, & tunc non aliter, nisi causas, quas prætenderit, deduxerit coram Ordinario, & suo Superiore. Concil. Trident. cap. 19. sess. 25. eod. tit. de regul. & mon. Quinquennium verò incipit à die professionis, intra quod si minimè reclamatus, & dimissus fuerit, eo elapsò, etiam quod postea allegaret vim, & metum semper durasse, non est audiendus, nisi intra quinquennium à die ejusdem professionis quis reclamasset, quo casu etiam post quinquennium erit audiendus, & ita censuit sacra congregatio Concilii, cuius sententia fuit à Gregorio XIII. approbata, ut decis. super eod. cap. 19. in ver. Gregorius XIII. approbavit, & in ver. Gregorius XIII. audita. Causa autem cognitio hoc casu in secunda, & tertia instantia Ordinatio, & Superiori ejusdem religionis vicinioribus conjunctim committi debet, ut in eisdem decis. super eod. cap. 19. §. & Ordinario. Quod si ante causæ cognitionem habitum propria auctoritate quis dimiserit, nullatenus ad allegandū quamcumq; causam est admittendus, sed,